

роботи Вищої кваліфікаційної комісії суддів України» № 3711-д, цьому сприятиме, законопроект якого 03.03.2021 року прийняли за основу в першому читанні з поправками.

Список використаних джерел

1. Щодо кадрової ситуації, яка склалася у судах України: Рішення Ради суддів України № 87 від 02.12.2016. URL: <http://www.rsu.gov.ua/ua/events/risenna-rsu-no-87-vid-02122016-sodo-kadrovoi-situacii-aka-sklalasa-u-sudah-ukraini>(дата звернення: 20.03.2021).

2. Про судоустрій і статус суддів: Закон України № 1402-VIII від 02.06.2016. Дата оновлення: 10.12.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19/ed20201210> (дата звернення: 20.03.2021).

3. Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та деяких законів України щодо діяльності органів суддівського врядування: Закон України № 193-IX від 16.10.2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/193-20#n6>(дата звернення: 20.03.2021).

4. Рішення Конституційного Суду України № v004p710-20 від 11.03.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v004p710-20#n78> (дата звернення: 20.03.2021).

5. Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» щодо відрядження суддів та врегулювання інших питань забезпечення функціонування системи правосуддя в період відсутності повноважного складу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України: Закон України № 679-IX від 04.06.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-20/conv#n5> (дата звернення: 20.03.2021).

6. Загальна інформація про кількість суддів та чисельність працівників апарату судів станом на 01.01.2021: Таблица № 2 до Звіту про огляд витрат ДБ України у сфері судової влади. URL: https://kzm.rv.court.gov.ua/img/files/file_4632.pdf (дата звернення: 20.03.2021).

Коновал В. В., здобувачка вищої освіти 1 курсу, група КЮ-202

Науковий керівник – **Пузирна Н. С.**, к.ю.н., доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ПОНЯТТЯ ПРАВООХОРОННОГО ОРГАНУ ТА ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Правоохоронні органи та правоохоронна діяльність є найважливішою складовою механізму держави тому, що уповноважується державою для професійного виконання захисту та охорони основ конституційного ладу, який включає в себе: свободи та законні інтереси людини та громадянина держави, їхні права, законність та правопорядок.

Забезпечення вище зазначених компонентів є важливою складовою побудови соціалістичної демократичної правової держави та чіткого функціонування громадянського суспільства.

Чинне законодавство нашої країни не дає чіткого визначення поняттю «правоохоронна діяльність». Зі змістом цього поняття триває дискусія, існує багато виловлювань на цю тему, які мають право на існування, також існують різні думки про те, які органи варто вважати правоохоронними.

Наприклад, деякі науковці вважають, що правоохоронна діяльність відноситься лише до діяльності компетентних на те державних органів сфери боротьби зі злочинністю. Інші науковці відносять правоохоронну діяльність до діяльності не тільки зі злочинами, а й

іншими правопорушеннями. Третя група науковців наполегливо стверджують, що правоохоронна діяльність також відноситься і до діяльності щодо підтримки суспільного порядку, тобто, патрулювання, забезпечення правопорядку під час проведення масових заходів і тому подібне. [1, с 31-32]

На сучасному етапі в Україні відбувається реформування правоохоронної системи і тому досі не має чіткого визначення поняття «правоохоронний орган».

В головному джерелі права нашої країни сказано: «Завдання щодо забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладається на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначається законом», ч. 3 ст. 17 Конституції України. [2]

Тобто, Конституція України проголошує, що правоохоронні органи – це органи, на які покладаються спеціальні завдання, щодо забезпечення державної безпеки та захисту державного кордону.

Ми погоджуємося, з вченими які вважають, що до компетенції правоохоронного органу слід віднести і охорону та захист прав і свобод людини та громадянина

Існують різні погляди на визначення понять «правоохоронні органи» та «правоохоронна діяльність» у підручниках теорії держави і права та судових і правоохоронних органів.

В. Тацій стверджує, що в результаті поширеного тлумачення до поняття правоохоронних органів входять майже всі органи виконавчої влади, які будь-яким чином виконують правоохоронні функції. [3, с. 287]

Ю. Ведерніков, А. Папірний, Р. Тевлін визначають, що правоохоронні органи – це державні органи, основою яких є забезпечення законності й охорона правопорядку, боротьба із правопорушенням, охорона законних прав та інтересів громадян, юридичних осіб, суспільства і держави в цілому. [4, с. 46]

Або інше поняття правоохоронних органів – це колективи службовців, що здійснюють державні та недержавні функції контролю, досудового слідства, нагляду, охорону природи, свобод та законних інтересів людини та громадянина, охорону і захист усіх форм власності та виконують інші правоохоронні функції. [5, с. 261]

Також правоохоронні органи здійснюють контроль та нагляд за додержанням Конституції, законів та іншими нормативно-правових актів, забезпечувати правопорядок, застосовувати заходи державного примусу до правопорушників, характерними рисами яких є здійснення правоохоронної діяльності.

К. Гуценко та М. Ковальов визначають правоохоронні органи через спеціально створені органи для виконання завдань правоохоронної діяльності. [4, с. 47]

Правоохоронна діяльність – це державна правомірна діяльність, що полягає у впливі на поведінку людини (групи людей) із боку уповноваженої державою посадової особи шляхом охорони права, припинення або розгляду порушеного права, його виявлення або розслідування з обов'язковим додержанням установлених у законі процедур для цієї діяльності. [6, с. 149]

Правоохоронні органи та правоохоронна діяльність тісно пов'язані між собою тим, що юрисдикція органів полягає в повноваженнях, які делеговано державою та встановлюють обсяг їх компетенції, способи розгляду й прийняття рішень та порядок їхнього оскарження.

Поряд з правоохоронними органами, які також вирішують поточні та перспективні питання в різних напрямках діяльності, а саме: освіти, науки, техніки, обороноздатності, політики тощо, у державі існують органи, що створені тільки з метою охорони та захисту права – правоохоронна діяльність.

Аналізуючи вище сказане можна зробити короткий висновок, що для здійснення правоохоронної діяльності створюються відповідні органи, що в свою чергу під обороною правоохоронної діяльності.

Отже, правоохоронні органи – це державна установа, яка діє в системі органів публічної влади й виконує відповідно до правових приписів публічні функції, в різних сферах внутрішньої та зовнішньої діяльності держави, які направлені на додержання та реалізацію прав і свобод громадян, законності та правопорядку із додержанням встановлених законом правил та процедур відповідно до своєї компетенції.

Правоохоронна діяльність здійснюється уповноваженими на те органами, які мають певні юрисдикційні й організаційні відмінності від інших органів держави.

Список використаних джерел

1. Мельник А. І. Правоохоронні органи та правоохоронна діяльність. Навчальний посібник. К.: Атіка, 2002. 576 с.

2. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.

3. Тацій В. Я. Щодо визначення поняття та системи правоохоронних органів у Концепції внесення змін до Конституції України (концептуальні підходи): доповідь Комісії Конституційної Асамблеї з питань правоохоронної діяльності / В. Я. Тацій // Вісник конституційної асамблеї. 2013. № 1. С. 286–293

4. Нагорна В. В. Щодо проблеми визначення поняття «Правоохоронні органи» у правовій науці та законодавстві України. Юридичний науковий електронний журнал. 2014. № 3. С. 44-47.

5. Гель А. П. Судові та правоохоронні органи України: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / Гель А. П., Семаков Г. С., Кондракова С. П. К.: МАУП, 2004. 272 с.

6. Загуменна Ю. О. Правоохоронні органи: поняття ознаки, функції, особливості діяльності. *Право і безпека*. 2010. № 3. С. 145-150. [Електронний ресурс] Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2010_3_33
